

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

dicetur, tum à Deo per beneficiorum temporalium collationem, tum ab hominibus per adulationes: & vicissim impius laudabit te; & tibi gratias ager, si ei benefeceris; sin autem aliquid mali illi evenire permiseris, continuò te blasphema-bit.

ψ. 20. Introibit usque in progenies patrum suorum: & usque in æternum non videbit lumen.

Impius post hanc vitam introibit ad ea loca, ad quæ illum præcessit progenies patrum suorum, quos secutus est in flagitiis, & justo iudicio manebit in æternis tenebris, qui nimirum delectatus est luce honorum, & gloriæ temporalis, & lucem gloriæ cælestis non quæsit.

ψ. 21. Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Repetit *ψ. 12.*, tum ut ostendat, præcipuam causam miseriæ hominum esse insipientiam, qui uti ratione nolunt; tum ne miremur, si pauci omnino ænigma in hoc Ps. propositum intelligant. Id enim indè accidit, quia homo propter peccatum comparatus est &c.

PSALMUS XLIX.

Titulus: *Psalmus Asaph.*

1. Pa-

I. Paralip. 16. legimus, *Asaph fuisse Principem cantorum à Davide constitutum. Utrum autem ipse Psalmos composuerit, qui inscribuntur nomine ejus, an solum cecinerit, an canenti præfuerit, incertum est.*

Argumentum Psalmi est duplex Domini adventus, unus ad prædicandum, alter ad judicandum; unus occultus, & in humilitate, alter manifestus, & in majestate. Et quoniam in utroque adventu Christus congregat homines, vel ad fidem, vel ad judicium, rectè Psalmus inscribitur Asaph, qui interpretatur congregans. Addit, & declarat Prophetam, quibus de rebus potissimum reddituri simus rationem in die judicii: proinde Psalmus utilissimus est.

¶. 1. Deus Deorum Dominus locutus est, & vocavit terram.

Incipit à primo adventu. Dominus Christus, in hunc mundum adveniens, locutus est verba Evangelii sui, & ad sermones suos audiendos universam terram convocavit, dicens: Venite ad me &c. Matth. 11. Christus ostendit se Deum Deorum, cùm terribilis fuerit dæmonibus, qui sunt Dii gentium, & ipse per adoptionis gratiam multos fecerit Deos, Angelos, sanctos homines.

¶. 2. A solis ortu usque ad occasum: ex Sion species docoris ejus.

Voca-

Vocavit omnes homines, quotquot ubivis terram inhabitant. Orta est autem prædicatio Evangelica ex Sion, quæ est species decoris ejus, seu species pulcherrima. Erat Jerusalem urbs nobilissima, ornata sede regiâ, pontificiâ, tabernaculo, arcâ fœderis &c. ; unde erat typus cælestis civitatis.

ψ. 3. *Deus manifestè veniet Deus noster, & non filebit.*

Prædicat secundum adventum. Deus veniet in potestate, & majestate magnâ; & non filebit, sicut in primo adventu, quando ut agnus mansuetus ductus ad occisionem, non aperuit os suum, & sicut hoc tempore filet, dum peccata fieri videt, & tacet; sed veniet cum tubâ, & clamore horribili.

ψ. 4. *Ignis in conspectu ejus exardescet, & in circuitu ejus tempestas valida.*

Significat ignem, qui exuret omnia, quæ in terris inveniet, & commotionem maximam tum in terrâ, tum in mari, aëre, cælo, arescentibus hominibus præ timore, & expectatione, quæ supervenient universo orbi, Luc. 21.

ψ. 5. *Advocabit cælum desursum, & terram discernere populum suum.*

Ex

Ex parte Mundi superiore advocabit
Judex omnes Angelos cæli habitatores, &
ex parte inferiore omnes homines, quot-
quot fuerunt: advocabit verò omnes ad
judicandum populum suum, & segregan-
dos electos à reprobis.

ψ. 6. *Congregate illi sanctos ejus, qui ordinant
testamentum ejus super sacrificia.*

Alloquitur Angelos: adducite ad judi-
cium sanctos ejus, h. e. populum Dei pe-
culiarem, quem sibi per Sacramenta tum
Circumcisionis, tum Baptismi sanctifica-
vit. *Qui ordinant &c.* qui pactum cum Deo
feriunt, ut ipsi colant Deum sacrificiis, &
Deus sit eorum Deus, & benefactor.

ψ. 7. *Et annuntiabunt cæli justitiam ejus, quo-
niam Deus Judex est.*

Congregatis omnibus ad judicium, tunc
proferetur sententia in bonos, & malos,
quam omnes cælites assensu, & laudibus
justam esse confirmabunt, quia, qui judi-
cabit, Deus est, in quem injustitia cadere
non potest.

ψ. 8. *Audi populus meus, & loquar: Israel,
& testificabor tibi, Deus Deus tuus ego sum*

Transit ad futuram materiam judic'ii, at-
que ut admonitio majorem fidem habeat,
Deum loquentem, & paternè admonen-

M

tem

tem inducit. Attentè cogita, & considera, populus meus Israël, loquar notum faciendo tibi, quod tuâ maximè interest: nam ego Deus sum, & ideo omnia novi; Deus tuus sum, ideo te amo, & utilia volo docere. Per Israël intellige omnes fideles.

ψ. 9. *Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.*

Summa doctrinæ divinæ est, Deum non indigere nostris muneribus. Non damna- bo te in iudicio, quòd pauca mihi sacrificia obtuleris. Ratio prima: nam (Tò autem hebraicè pro enim) fatiis multa mihi quotidie sacrificantur.

ψ. 10. *Non accipiam de domo tuâ vitulos, neque de gregibus tuis hircos,*

ψ. 11. *Quoniam mea sunt omnes fera silvarum, jumenta in montibus, & boves.*

ψ. 12. *Cognovi omnia volatilia celi, & pulcritudo agri mecum est.*

Secunda ratio, cur Deus non magnopere requirat nostra sacrificia: quia ipse est rerum omnium Dominus; & ideo, si velit oves, aut boves, aut aves, aut aliud quid, nullo negotio habere potest, cum ipse omnia noverit, omnia possideat. Per pulcritudinem agri intellige omnes fructus terræ, ex quibus agri pulcri, & divites redduntur.

ψ. 13.

ψ. 13. *Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terra, & plenitudo ejus.*

ψ. 14. *Nunquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?*

Ratio tertia. Non indigeo, & si indigerem cibo, & potu, à te non peterem, quia omnia mihi præsto sunt. *Nunquid manducabo &c.* h. e. non vescor ego ejusmodi rebus, qui substantia sum spiritualis, & immortalis.

ψ. 15. *Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua.*

ψ. 16. *Et invoca me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me.*

Docuit hæctenus, non esse spem ponendam in externis sacrificiis, quasi illa sinè interiori cognitione, & amore Dei sufficient: nunc docet in internis actibus virtutum consistere sacrificium, quo Deus delectatur, & quod nos in judicio ultimo securos præstare poterit. Non solis labiis, sed ex intimâ cognitione, & amore Deum lauda: & postquam Deum, ut est in se, laudasti, respice illum, ut est author, & fons omnium bonorum tuorum, quia ex te nihiles; & redde illi gratiarum actionem, & solve tributum obedientiæ. Demum etiam in die tribulationis ad me confugere debes: ego enim eruam te de omni tribulatione, & tu vicif-

sim honorificabis me sacrificio laudis, & gratiarum actionis.

ψ. 17. *Peccatori autem dixit Deus, quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?*

Post instructionem justorum docet iniquos fideles. Peccatorem Deus per me admonitum voluit: quare profiteris te scire legem meam, ut enarres præcepta mea, in quibus omnis justitia continetur; & profiteris etiam ad te pertinere pactum meum, dum te filium Abrahæ esse gloriaris; cum neque legem meam serves, nec pactum custodias, nec vestigia Abrahæ imiteris?

ψ. 18. *Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos retrorsum.*

Describit primò interna vitia iniquorum. Tu averfariis animo eruditionem divinæ legis, & factus es, quasi esses oblitus præcepta mea.

ψ. 19. *Si videbas furem, currebas cum eo, & cum adulteris portionem tuam ponebas.*

Ex oblivione, & odio divinæ legis nascuntur peccata operis: meminit duorum, quæ sunt frequentissima. Non dicit *furabaris, fornicabaris*: nam furari, mœchari, quod occultè, & libidine stimulante fieri solet, minùs est, quàm cum furibus concurrere, cum adulteris portionem ponere.

quia hæc fiunt palam, & promptè, & ex animi perversitate potiùs, quàm ex inopiâ, vel libidine.

ψ. 20. *Os tuum abundavit malitiâ, & lingua tua concinnabat dolos.*

Transit ad peccata oris. Abundanter ex ore tuo, tanquam ex fonte, scaturivit maledicentia: & loquebaris appositè ad fallendum, simulando, vel mentiendo.

ψ. 21. *Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.*

Addit ad peccatum oris, quòd non solum adversus extraneos, sed etiam proprios fratres per linguam deliquerit. Non obiter, & per iram, sed sedens otiosus, & pacato animo, studiosè, & longo tempore detrahebas fratri, & adversus eundem fratrem calumnias struebas, unde ille offenderetur, & ruinæ occasionem haberet. *Hæc fecisti, & tacui*, h. e. non statim punivi, ut darem locum pœnitentiæ. Interim juxta ψ. 3. veniet dies, quo non filebit, ideo subjungit.

ψ. 22. *Existimasti iniquè, quod ero tui similis, arguam te, & statuam contra faciem tuam.*

Dum sinè timore Dei peccant impii, videntur existimare Deo non displicere peccata, illum esse peccatorum amicum, sed

non ita est ; imò arguam te in die iudicii & faciam, ut videas gravitatem, & multitudinem peccatorum tuorum, & negare non possis sententiam contra te latam esse justissimam.

V. 23. Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum, ne quando rapiat, & non sit qui eripiat.

Exhortatur impios, qui obliviscuntur Deum esse iudicem justum, & omnipotentem. Attentè considerate, quæ dicta sunt, ne, dum nihil minùs cogitatis, Deus vos ad iudicium adducat, & pro meritis damnet; & non sit, qui de manu ejus possit eripere.

V. 24. Sacrificium laudis honorificabit me, & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

Concludit, viam salutis ad unum sacrificium laudis reduci. Qui sacrificaverit laudem mihi, ille mihi acceptus erit, nam ab eo honorificatum me confitebor, & illic, in eo sacrificio iter erit ad salutem: nam per illud iter perveniet ad locum, in quo ostendam illi divinam, plenam, & perfectam salutem.

PSALMUS L.

Titulus: *In finem Psalmus David, cum venit ad eum Nathan Propheta, quando introivit ad Bethsabee.*

Sensus